

Thing, saa vilde jo for længe siden Loven have være sat i Kraft. Om den nu aldeles maa bortfalde, fordi Folkethinget vedbliver sin forrige Mening eller om den — selv om den endnu kan ventes at ville udfomme — ikke vil kunne blive til nogen synderlig Nytte, fordi Eiden er saa langt hendragen, det er Noget, som Landsstinget slet ikke kan bebrejde sig, og dersom en saadan Betragtning skulde bevæge Landsstinget til nu at antage Noget, som det forhen har erkjendt for at være Uret, saa troer jeg, at Landsstinget derved vilde tabe baade i sin politiske og sin moralske Betydning.

Indenrigsministeren: Jeg skal blot tillade mig et Par Ord for at fremhæve, at det dog virkelig var ønskeligt, om Loven kunde udfomme. Jeg troer, at der derved vil være aabnet Udgang for Adskillige til at faae deres Pligtarbejde afløst, som ellers ikke vilde være istand til at faae det afløst i den nærmeste Tid. Jeg har allerede tidligere tilladt mig at udtale her, at man ikke i og for sig kunde antage, at Lovforslaget, saaledes som det nu er vedtaget af Fleerheden i det fælles Udvalg, egentlig indeholder noget Uretferdigt. Jeg troer ogsaa, at det i sin practiske Udførelse vil kunne iværksættes saaledes, at de Ulemper, som jeg ikke overseer, at der kunne være forbundne dermed i de enkelte Tilfælde, kunde undgaaes ved behørig Anstrængelse fra Formændenes Side for at udføre Afløsningen saasnart som muligt. Jeg overseer jo ikke, at der kunne være Ulemper forbundne dermed, men jeg haaber, at de ville kunne undgaaes, og jeg troer, at det altsaa vel vil kunne forsvares at antage Loven saaledes som det er foreslaaet af Udvalgets Fleerhed. Jeg maa saaledes dog bede Thinget at betænke, om ikke de Fordele, der kunne opnaaes ved Loven, om end kun i et indskrænket Omfang, da Eiden allerede er saa langt henrykket, fortjene saa megen Vægt, at man maa kunne bestemme sig til at stemme for Fleerhedens Forslag.

Formanden: Hvis Ingen videre ønsker Ordet, kunne vi gaae over til Afstemning. Jeg skal da først sætte Minoritetens Indstilling under Afstemning, hvorover der er for langt Navneopraab af følgende Medlemmer: Krabbe, Nyholm, Frich, Drejer, Flens-

borg, Holst, Funder, Driif, Stamp og Treschow.

Ved den stedfindende Afstemning blev:

Minoritetens Indstilling, saalydende:

„ Slutningsbestemmelsen i den 4de Paragraph i Loven af 4de Juli dette Aar om Afsløsning af det Pligtarbejde, der, forinden Kundgjørelsen af Forordningen 27de Mai 1848, er betinget af Huse og Boliger paa Landet, skal for indeværende Aar være forandret derved, at den Afsløsning, der begjeres hos vedkommende Formand inden den 15de Januar 1851, skal kunne træde i Kraft den 1ste Mai samme Aar, naar enten Afsløsningssummens Størrelse inden 15de Marts s. A. er bestemt ved den af Afsløsningsmændene afholdte Forretning, eller naar vedkommende Arbejdspligtige efter Opfordring fra Formanden i Afsløsningscommissionen for denne inden 15de Marts samme Aar til Protokollen erklære, at de vedblive forlangendet om Afsløsning, og at dette skal være bindende for dem, forsaavidt Sagen, ved Afsløsningscommissionens Forretning maatte være afgjort inden 1ste Mai 1851; — og gjælde disse Bestemmelser uden Hensyn til, om nogen af Parterne forlanger Kjendelsen, ifald en saadan maatte blive affagt, underkastet en yderligere Prøvelse af den i § 9 ommeldte Commission“.

vedtaget med 22 Stemmer mod 18, saaledes som det vil sees af nedenstaaende Riste.

Ja.

Blechingberg.

Bjerring.

Bruun, Fabrikør.

Dahl.

Frich.

Funder.

Hansen, Bankdirecteur.

Holst.

Kiersegaard.

Krabbe.

Køster.

Leth.

Neergaard, Proprietair.

Nyholm.

Driif.